תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה", שכונת נאות יצחק, לוד

בפתח הגליון

בפרשתנו נקרא על הפיכת סדום ועמורה, אשר נענשו בחורבן עד היסוד מפני רעתם הרבה, וכמו שנאמר בפסוק (יחזקאל טז, מט): הִנֵּה זֶה הָיָה עֲוֹן סְדֹם אֲחוֹתֵךְ גְּאוֹן שִׂבְעַת לֶחֶם וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט הָיָה לָהּ וְלִבְנוֹתֶיהָ וְיַד עָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֱזִיקָה. עד שנגזר דינם מפני צעקתה של אותה נערה שמרחו את גופה בדבש והעמידוה לעקיצת דבורים, ב"עוון" נתינת צדקה, עד שיצאה נשמתה, וככתוב: אֶרְדָּה נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ כָּלָה (בראשית יח, כא).

ואולם דבר פלא רואים אנו, כי לפני הפיכת סדום הודיע ה' לאברהם כי בכוונתו להפוך את סדום, בכדי שיוכל לבקש עליהם רחמים, וכמו שאמרו בפסיקתא זוטרתא (וירא יח, יז) על הפסוק: וה' אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה.

והשאלה נשאלת, הלא מדובר במקום של רשעים אשר השחיתו את מעשיהם בצורה נוראה, וה' יתברך בחכמתו החליט ש'זַעֲקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי רָבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד', ויש להעניש, ואם כן בשביל מה צריך אברהם להתפלל עליהם.

וצריך לומר שבא ה' יתברך ללמדנו מהי כחה של תפילה, שאפילו רשעים כאלו, אם יהיה לכם כח תפילה ינצלו. ובאמת רואים שתפלתו של אברהם עשתה פירות, וצוער אכן ניצלה.

בימים אלו נרבה בתפלה על עם ישראל, ובקרוב ממש נזכה לגאולה השלימה ברחמים אמן.

פרשת וירא

י"ח בחשון תשע"ו

הפטרה: 'ואשה אחת'

גליון מספר 10

זמני השבת (לפי אופק לוד):

הדלקת נרות: 16.34

צאת שבת: 17.24, רבנו תם: 18.00

בראי הפרשה / מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת

תורה ויראה

את הפסוק בפרשתנו 'כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאַת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהָרָגוּנִי', ביאר המלבי"ם בדרך דרש: אל יחשוב האדם כי גם מבלי יראת אלקים אפשר לו לאדם להיות אציל אופי ובעל מידות טובות, מתוך אנושיות גרידא. לא! במקום שאין יראת אלקים, גם אנושיות אין שם. בגלל תאווה כלשהי עלולים להתרחש שם מעשי רצח ופעולות בלתי אנושיות כל עיקר... רק אמונה ויראת שמים הינן קיר המגן היחידי בפני מעשים רעים.

והדרך לזכות לאמונה אמיתית ויראת ה' טהורה, היא לימוד התורה הקדושה אשר עליה אמרו רבותינו כי היא ה"תבלין" אשר ברא השם יתברך נגד היצר הרע, ועל ידה זוכה ליראה, ומיראת ה' יגיע לאהבת ה' ולשאר המידות הטובות.

הודעה משמחת

הננו שמחים להודיע כי בעזרת ה' יתקיים
בבית הכנסת, שיעור הלכתי מרתק, מפי מורנו ורבנו,
מרן הראשון לציון, הגאון

רבי יצחק יוסף שליט"א

הרב הראשי לישראל, בעל "ילקוט יוסף"

דברי פתיחה מפי רב בית הכנסת

הרה"ג רבי משה יוחאי רז שליט"א

בהשתתפות כבוד ראש העיר
עו"ד יאיר רביבו הי"ו

השיעור יתקיים בבית הכנסת "תפלה למשה"
אי"ה ביום רביעי כ"ב במרחשון (4.11)
בשעה 19.00 בערב

כיבוד קל!

עזרת נשים פתוחה!

בברכת ברוכים הבאים !
ועד בית הכנסת

ענין בפרשה / מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א, ראש ישיבת פלא יועץ

מצות ביקור חולים

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' – "יום שלישי למילתו היה, ובא הקדוש ברוך הוא ושאל בשלומו". (בבא מציעא דף פו עמוד ב).

רבותינו אמרו (מסכת סוטה דף יד עמוד א): "אַחֲרֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ" – וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה, והלא כבר נאמר "כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא", אלא להלך "אחר מידותיו" של הקדוש ברוך הוא, מה הוא מלביש ערומים, אף אתה הלבש ערומים; הקדוש ברוך הוא ביקר חולים, דכתיב: וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא, אף אתה בקר חולים. ועוד אמרו (שבת דף קכז עמוד א) דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא וכו' ביקור חולים וכו'.

מכל זה למדים, גודל המצוה לבקר את החולה, ואין הפרש בין שוכב בביתו לשוכב בבית החולים. וזה לשון השלחן ערוך (יורה דעה סימן שלה): "מצוה לבקר חולים". ורבנו אליעזר פאפו ב"פלא יועץ" (מערכת חולה) כתב: שמצוה זו רפויה וכו', ומה טוב שיתקנו בני חברה קדושה ששני אנשים אחרים יבקרו בכל יום את החולים.

ודע, כי כשבא לבקר החולה יש לו להתבונן, מה חסר לו לחולה, ויסדר לו. כי עיקר מצות ביקור חולים הוא לסעדו ולתומכו, ולראות מה צריך. וגם זו הזדמנות לתומכו בממון כפי הענין והכל בחכמה, אם הדבר באפשרותו. וזה לשון רבנו בפלא יועץ (מערכת חולה): וְאִם אִישׁ עָנִי הוּא, עַקֵּר מִצְוַת הַבִּקּוּר כְּדֵי שֶׁיִּרְאֶה אֶת חֶסְרוֹנוֹ מַה הוּא צָרִיךְ, וְיִשְׁתַּדֵּל לְסַעֲדוֹ וּלְתָמְכוֹ בְּרִפּוּאוֹת וּבְכָל צָרְכּוֹ מְיָדוֹ אוֹ יִהְיֶה מְעַשֶּׂה אֶת אֲחֵרִים. עכ"ל.

והנה ישנם אנשים שתחת לדבר דברים חיוביים וטובים, מדברים דברים שליליים. כגון אם יש לחולה מחלה פלונית, וזה המבקר נזכר שאדם אחר היה לו כזאת ומת מזה וכו', מתחיל המבקר לספר לחולה שלפניו כל זאת, וודאי אינו נכון. אלא אדרבא יתן לו "חיזוק" וידבר דברי עידוד ודברי תורה, ובכלל הדברים יספר סיפורי צדיקים וסיפורי ישועות ומופתים וכדמה, ותועלתן מרובה.

וכבר כתבו הראשונים שביקור חולים הוא כדי שיעשו לו דברים הצריכים לחוליו וימצא נחת רוח עם חבריו, כמו שכתב מרן הבית יוסף בשם הרמב"ן. ועוד כתב הבית יוסף (שם) והביאו הרמ"א בהגה (סעיף ד): "וכל שביקר ולא ביקש עליו רחמים, לא קיים המצוה". לפי זה יש לברכו בפניו ולסעדו, ותהיה שלימה מצוותו.

סיפור לשלחן השבת / שלשה חכמות

מעשה ביהודי עשיר תלמיד חכם שהיה לו בן יחיד, עלם חכם ונבון ששקד על תלמודו בישיבה. ולאיש היה חבר אהוב שגר בעיר אחרת. מידי פעם נוהג היה העשיר להתארח אצל חברו. באחד מביקוריו ראה החבר כי ידידו העשיר חולה, ומחלתו אנושה. ראה העשיר כי ימיו ספורים, קרא אליו את חברו האהוב, הפקיד בידיו את כספו, ואמר לו: "אם לאחר מותי יבוא עלם צעיר ויעשה לעיניך שלשה דברי חכמה, תדע כי בני הוא, ולו תתן את כל רכושי". ואכן, לצער החבר, נפטר חברו לבית עולמו.

לאחר שעברו שלשים ימי האבל, הגיע בן העשיר לעיר שבה גר חברו של אביו, בכל מקום ששאל היכן גר פלוני לא גילו לו, חשש שאולי רוקמים נגדו מזימה ולא מוכנים למסור את המידע על מנת שלא יוכל לזכות בעושר. בצר לו, חיפש איזה סַבָּל, שילם לו במזומן וביקשו שיקח חבילת עצים וימסור אותם לפלוני, הסבל שם על שכמו חבילת עצים נכנס לבית החבר ושמט את המשא ארצה. תמה בעל הבית, ובעודו תמה על המשלוח, ושאלתו בפיו: מי ביקש ממך להביא עצים אלו, ראה עלם לבוש בגדים נאים הולך אחריו.

"בן ידידך אני", פתח העלם, "בן הסוחר העשיר שמת בביתך". לאחר מנוחה שאל האיש את העלם: "מה טעם ראית להביא עצים אל ביתי"? סיפר לו העלם: "כשהגעתי העירה הרביתי לשאול על מקום מגוריך, ואף אדם לא היה מוכן לגלות לי... אמרתי בלבי אין זאת אלא שכל אנשי העיר עשו יד אחת שלא להודיע לי את מקום מגוריך, פן יבוא היורש לדרוש את הונו של אבי, לפיכך עשיתי גם אני בערמה, הלכתי וקניתי את צרור העצים, והסבל הביא אותי אל כתובתך".

שמח הידיד על חכמת בן אהובו, אך ביקש מן העלם להישאר אצלו מספר ימים נוספים, בכדי שיוכל לעמוד על אופיו, ובכך יהיה בטוח שאכן מגיעה לו הירושה.

באחת מארוחות הצהריים הגישה האשה חמש יונים צלויות, וביקש האיש מהעלם שיחלק את המנות בשווה בין כל הסועדים. לקח העלם יונה אחת ושם לפני האיש ואשתו, את השנייה שם לפני שני בניו, את השלישית נתן לשתי בנותיו, ואת השתיים הנותרות השאיר לעצמו ואכלן. תמהו בני הבית על החלוקה המוזרה הזאת, אך לא אמרו דבר.

בארוחת הערב הוגש ברבור מפוטם, והעלם נתבקש שוב לחלקו למנות. כרת העלם את ראש הברבור ושם על צלחתו של האיש, הוציא את הקרביים ונתן לאשה, את הכרעיים נתן לשני הבנים, ואת הכנפיים לשתי הבנות, ואילו את החלק המרכזי לקח לעצמו.

לאחר הארוחה שאל את העלם על דבר שתי החלוקות. ענה העלם: "אני היטבתי לחלק, בצהריים הוגשו חמש יונים, ואני חילקתי חלק כחלקך: לך ולאשתך נתתי יונה והייתם שלישייה, ולשתי בנותיך נתתי יונה והן היו שלישייה, וגם לבניך נתתי יונה וגם הם היו שלישייה, ואני - בהיותי בודד ויחידי, לקחתי לי שתיים כדי שנהיה ביחד שלישייה. באשר לברבור - לך נתתי את הראש, כי ראש הבית אתה, ועל פיך ישק כל דבר, לאשתך נתתי את הקרביים, כי היא נשאה בקרבה את ילדיך; לבניך נתתי את הכרעיים, כי הם כרעי הבית ועמודיו, הבנות קיבלו את הכנפיים, כי במרוצת הזמן יעשו להן כנפיים להינשא ולעוף אל הבעלים שלהן, ואני לקחתי את הגב הנבוב, אשר תבנית ספינה לו, רמז כי בספינה באתי הנה ובספינה אשוב ללכת אל מקומי"...

דברי העלם מצאו חן בעיני האיש ובעיני בני משפחתו והתפעלו מחכמתו. ובשמחה רבה נתן לו את ירושת אביו ושילחו אל ביתו לשלום. (אורי וישעי)

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

"וַה' אָמַר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה. וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ בוֹ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ" (בראשית יח, יז-יח)

אברהם אבינו היה יקר וחשוב מאוד בעיני ה' יתברך, ועל כן לא רצה ה' יתברך לכסות מאברהם במה שרוצה להפוך את סדום ועמורה, ולכן אמר הקב"ה הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה. וממשיך הפסוק ואומר: וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל, ויש לשאול לכאורה מה הקשר והסמיכות בין שני הפסוקים, בין מהפכת סדום ועמורה למה שאברהם אבינו יהיה לגוי גדול.

הגאון רבי **יעקב מדובנא** ז"ל מסביר על פי **משל** לשני סוחרים שהיו נוסעים בדרך לצורך מסחרם, אחד היה צעיר לימים, והשני שיבה זרקה בו ובא בימים. ויהי בבואם לעיר גדולה, ראו חנויות שמוכרות בגדים לרוב. אמר הזקן: מה מאוד כלתה נפשי לקנות לבני - בן זקוני איזה בגד נאה ומשובח, אבל חושש אני פן לא יתאים למדתו. אמר הצעיר: אני אקח שנים ושלשה בגדים. שאלו הזקן: מה תעשה אם לא יותאמו במידה לבניך. השיב לו הצעיר: אתה שאין לך כי אם בן זקונים אחד, הצדק אתך כי משכת ידך מלקנות, כי אם לא יהיו כמדתו למי תלבישהו. לא כן אני כי חנני אלהים כמה ילדים גדולים וקטנים, וגם צעיר אני לימים, ואם לא יתאים לאחד יתאים לשני, או לבנים אשר יולדו אחריהם.

והנמשל: כי כל אשר פעל השם יתברך עם אברהם אבינו שמור לדורות הבאים אחריו. ועל כן, ברצותו יתברך להעניש את סדום, אמר: המכסה אני מאברהם, ורצונו יתברך לגלות לאברהם בכדי שיתפלל עליהם. והגם כי ידע ה' יתברך כי אין מקום לתפלה עליהם לעוצם חטאתם, עם כל זה תפילתו של אברהם אבינו לא שבה ריקם, ועשתה פעולה והצלה לדורות הבאים.

וזה טעם הסמיכות, היות שהקב"ה מגלה לאברהם את הגזירה שגזר על סדום ועמורה, בכדי שאברהם אבינו יבקש רחמים, ואפילו שהגזירה לא התבטלה על אנשי סדום ועמורה, וסדום ועמורה נהפכו לעיי חרבות, אולם את תפילותיו של אברהם אבינו, שמר אותם הקב"ה ברחמיו לבניו לדורות הבאים. וזהו שאמר: ואברהם היו יהיה לגוי גדול, ויוליד בנים ובנות, והתפילה שמורה עבורם להצילם מכל מיני גזירות. ומזה נראה כח התפלה כי גם אם האדם כרגע לא רואה את התוצאה, אל לא להתייאש כי בא יבא זמן ותפלה זו תועיל בעדו ובעד בני ביתו. (ספר כרם ציון)

סעודה שניה

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא (בראשית יח, א)

אמרו במדרש: אמר לו הקדוש ברוך הוא לממרא אתה נתת לאברהם עצה למול, חייך שאיני נגלה אליו לא בפלטין [-בארמון] של ענר, ולא בפלטין של אשכול אלא בפלטין שלך, וזהו שכתוב: "וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא".

ויש להבין כיצד יתכן שאדם חשוב וצדיק כאברהם אבינו שנתנסה בעשרה נסיונות ועמד בכולם יתייעץ עם ידידיו אודות מצוה שציוה עליו השם יתברך במפורש.

מבארים המפרשים שחלילה לאברהם להתייעץ אם ימול אם לאו, אלא שבהיות שמשאת נפשו היתה לקרב רחוקים להכניסם תחת כנפי השכינה, חשש שעל ידי המילה ימנעו מלבוא אליו אורחים ויוציאו חלילה לעז על התורה הקדושה שאין היא מרחמת על הבריות, ומצווה על כולם לעשות את הניתוח שנקרא ברית מילה אף על הגדולים שבהם, בו בזמן שאברהם היה אומר להם תמיד שהתורה דרכיה דרכי נועם ואין היא מענה ומצערת את הבריות, לכן חשב אברהם שאולי יש להעדיף לקיים מצות הבורא בצנעה לבל יוודע הדבר לרבים, ועל ידי כך יוכל למשוך בעבותות אהבה נפשות חדשות להכניסם תחת כנפי השכינה, או שכדאי לעשות את מצות המילה בפרהסיה כדי לפרסם מצות השם ברבים. ובדבר הזה התייעץ אברהם אבינו עם שלושת חבריו ענר אשכול וממרא, וממרא יעץ לו שמעשיית רצון ה' לא יוצא לאדם הפסד!

סעודה שלישית

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא (בראשית יח, א)

באלוני ממרא - הוא שנתן לו עצה על המילה לפיכך נגלה עליו בחלקו (רש"י)

שלשת האחים ענר אשכול וממרא היו בעלי ברית אברם. אברהם אבינו הלך אצל ענר ושאל אותו מה דעתו על המילה, השיב לו ענר: **ענוי נפש רע** (ראשי תיבות "ענר"). כלומר לא כדאי לך לענות את נפשך בברית המילה.

הלך אצל אשכול שיחוה דעתו, אמר לו אשכול לאברהם אבינו: **אחי שונאים כבירים לך** (ראשי תיבות "אשכל"). כלומר אם תעשה מילה יהיו לך הרבה שונאים.

עזב אותם והלך לו אצל ממרא ושאל אותו, השיב לו ממרא: **מול מהר רופאך אל** (ראשי תיבות "ממרא"). כלומר תמול מהר והקב"ה ירפא אותך. ולכן זכה ממרא ונגלה הקב"ה לאברהם אבינו בחלקו. (ספר כרם ציון למר זקני הצדיק רבי בן ציון רז זצ"ל)

המדור להצלחת ולרפואת חנה בת שפרה תחי' ובני ביתה

ניצוצי תפלה/ מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

עניית דברים שבקדושה

אם שמע קדיש או קדושה קודם הנטילה רשאי לענות, רק יקדים לנקות ידיו בכל מידי דמנקי.

הרהור תורה

מי שהתעורר באמצע הלילה ודעתו לחזור ולישון ובין כך רוצה להרהר בדברי תורה עד שירדם רשאי, רק שישפשף ידיו בשמיכה לנקותם במידי דמנקי. והמחמיר ליטול ידיו תחלה תבא עליו ברכה.

הליכה ללא מנעלים

ראוי ליזהר שלא להניח את הרגליים על קרקע קודם נטילה, אלא יניחם בתוך נעלי בית וכד' עד לאחר הנטילה. ובקרקע מרוצפת שלנו יש מקום להקל.

מנין השפיכות

יטול ידיו שלש פעמים על כל יד, שעל ידי זה מסתלקת רוח רעה . ויש מחמירים להוסיף עוד פעם אחת כדי להעביר המים שנטמאו.

בסירוגין

הנטילה תהא בסירוגין, שיטול יד ימין פעם אחת ואחר כך יד שמאל פעם אחת, וחוזר חלילה ג' פעמים.

המדור להצלחת דוד בן סימי הי"ו ובני ביתו

נצור לשונך / מתוך ספר 'החיים'

לשון הרע לגוי

אסור לספר לשון הרע בפני ישראל, וחמור עוד יותר לספר לשון הרע על ישראל בפני נוכרים, שבזה הוא מבזה את כבוד ישראל ומחלל כבוד שמים, וגורם בזה רעה רבה לחבירו, שגוי מקבל מיד את אשר שמע כאמת מוחלטת, ויכול להלשין ולפרסם ולפעול לרעת חבירו ויגרם לו נזק גדול, והעושה כן מרים יד בתורתו של משה רבינו.

לשון הרע בגילוי סודות

המספר לחבירו איזה דבר מענייניו אסור לו לספרו לאחרים, ואפילו אם לא בקש ממנו לא לספר אסור לו לספר כל עוד לא נתן לו רשות מפורשת לכך, ואם יש בסיפור זה איסור לשון הרע אסור לו לספרו אפילו שחברו הרשה לו לספר.

לשון הרע בצחוק

אסור לספר לשון הרע גם אם אינו נאמר מתוך שנאה אלא דרך צחוק וקלות ראש, בלא כוונה לפגוע.

אין שום היתר לספר בדיחות על עדות מסויימות אפילו אם המספר אומר שהוא מדבר על גוי מאותו מוצא.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזווג הגון

שאלות ותשובות / משלחנו של רב בית הכנסת

סעודה שלישית לפני מנחה

שאלה: האם ניתן לקיים "סעודה שלישית" לפני תפילת מנחה.

תשובה: ברמ"א (סימן רצא סעיף א) כתב בשם התוספות והרא"ש שיאכל אותה קודם מנחה. ויש אומרים שיותר טוב להתפלל מנחה תחלה. והיא שיטת הרמב"ם והטור ועוד. וסיים: וכן נוהגים לכתחלה בכל מדינות אלו. וכתב על זה בכף החיים למהרי"ח סופר (אות יד): וכן הוא מנהג כל ערי ספרד שהרי אין לאכול אפילו סעודה קטנה סמוך למנחה וכו'. ע"ש. ורבי חיים פאלאג'י בכף החיים שלו (סימן לו אות עט) כתב: סעודה שלישית קודם מנחה, בדיעבד יצא. ע"כ. ואשר על כן לכתחלה יש להקדים תפלת מנחה לסעודה שלישית ובפרט לפי סודן של דברים, [ראה בכף החיים סימן רצא אות ב].

מאיזה צד יש לפתוח את הפרוכת

שאלה: מאיזה צד יש לפתוח את הפרוכת בשעת פתיחת ההיכל.

תשובה: יש להסיט את הפרוכת מצד שמאל לצד ימין, על דרך שאמרו רבותינו (זבחים דף סב עמוד ב) כל פניות שאתה פונה יהיו על דרך ימין. וכן דעת הגאונים רבנו עובדיה יוסף ורבי בן ציון אבא שאול ורבי יוסף שלום אלישיב. [וראה עוד לאאמו"ר הגאון רבי אלעזר רז שליט"א בספר ולקחתם לכם ח"א (עמוד קעב) שכתב כמה יישובים לנוהגים לפתוח מימין לשמאל, והסיק כנזכר].

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת הרב **משה יוחאי רז** שליט"א
ב"קול הלשון" 03-6171068 שלוחה 33

סגולות

קידוש

המברך והשומעים יתנו עיניהם בכוס הברכה בשעת אמירת ברכת 'בורא פרי הגפן' וברכת הקידוש. ובהסתכלות זו יש סגולה לרפואת העיניים.

בטעמי המנהגים כתב בשם רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב, סגולה לזכרון - להתפלל במחשבה על הזכרון בשעה שאומר 'זכרון למעשה בראשית'.

השומעים את הקידוש אינם חייבים לטעום מן היין, אולם למצוה מן המובחר טוב שיטעמו מעט מיין הקידוש. ויש סגולה בשתייה זו, שכך אמרו חכמינו ז"ל "שיירי מצוה מעכבים את הפורענות". ויש אומרים שעל ידי שתיית היין יש תקנה למאור עיניו של האדם.
(ספר פתח שערי שמים - שבת)

שיעורי תורה

זמנים חדשים לחורף

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: **19.30**
לאחר מכן תתקיים תפילת ערבית - 20.30

ביום שבת קודש:
שיעור בהלכות שבת בשעה 14.30
לאחר מכן תפילת מנחה - 15.30

בא ורכוש ידיעה מקיפה בכל חלקי התורה!
שאלו ותנו נפשכם!

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה של:
מאיר בן מימי הי"ו, דוד מזיג בן אסתר הי"ו,
עמי בן סמדר הי"ו, אתי אסתר בת פולט תחי',
מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת ורד תחי',
אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בית דינה תחי',
ציונה בת בניה תחי', רבקה בת גילה תחי',
אוראל בת לימור תחי', דיקלה בת נינט תחי'.
ולרפואת כל הפצועים הי"ו בתושח"י

זמני התפילות:

ימים א-ה (שעון חורף):
שחרית - 5.30
מנחה - 16.30. **ערבית** - 17.05
ערבית מנין ב' - 20.30

יום ו' ערב שבת: **מנחה** - 16.30
עונג שבת - 19.45

שבת קודש:
שחרית - 7.30
שיעור בגמרא - 14.00
תהלים לילדים - 14.30
שיעור בהלכה - 14.30
מנחה - 15.30
סעודה שלישית - 16.00
ערבית מוצ"ש - 17.05
שיעור בהלכה - 20.00

"אור שרגא" על התורה

חידושים מתוקים מחכמי מרוקו לדורותיהם
חמשה כרכים מפוארים על חמשה חומשי תורה
חובה בכל בית!
להשיג: 02-5864-320 / 05276-21676

שיעור חדש במוצאי שבת

הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש כי בעזרת ה' יתברך, החל ממוצאי שבת פרשת וירא, תחל סדרת שיעורים מקיפה בענינים שונים בהלכה, בחלק יורה דעה, הכוללים: הלכות מזוזה, שילוח הקן, מעקה, תרומות ומעשרות, ועוד נושאים מרתקים.

מפי הרב **משה יוחאי רז** שליט"א
מידי מוצאי שבת בשעה 20.00
יוגש כיבוד קל!

שיעורים לנוער

צעירי השכונה מוזמנים לשעה של קורת רוח
בימים שני ורביעי בשעה 17.20
בתכנית לימוד משותף, סיפורים והמון שמחה
עם הרב משה יוחאי רז שליט"א
כיבוד קל!

הגליון מוקדש על ידי
ידידנו היקר והנעלה החפץ בעילום שמו הי"ו
להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו
השי"ת ימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה
בכל מכל כל.

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!

עיצוב והפקה: ספרים 052-764-7844. להערות ולקבלת הגליון בדוא"ל: dvartora1@gmail.com